

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

S. Alexander è Philosopho carbonarius, è carbonario factus Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*S. Alexander è Philosopho carbonarius,
è carbonario factus Episcopus.*

Ex Greg. Nyss. in eius Vita.

Comana Ponti ciuitas haud vltima,
Post Christianum, quod subiuerat, iugum,
Auida legendi Antistitis, comitia
Illius ergo, sacra ritè dixerat.

Neocæsareæ Præsul è viciniâ
Accitus aderat, ille, quem miracula
Innumera, nequedum visa, varia, grandia
Iussere Thaumaturgon appellarier;
Cui mons rebellis non fuit; iussus loco
Aediftruedæ cedere, ex templo volens
Lubensque cessit, instar oui, mobilis.

Tandem ergo confedère Comani Patres.
De more curiosa, conuolauerat
Fax plebis ima, cerdo, dorsuarius,
Agaso, figulus, fullo, carbonarius,
Genus omne fabri, & omne fellularij.
Cœptum est iniri, ceu solet, suffragium;
Id studia varia scindere, varius fauor:
Euehere hic ardet inclytum facundiâ;
Ille generoso sanguini mitram vouet;
Opibus potentem qui præoptarent, erant.
Fors quisque voto non malo, at non optimo.

Vergit aliorsum Thaumaturgus, & Deum
Id velle secum, sat superque conscius,
» His si refragor, inquit, ô Patres boni,
» Parcite; fatebor, lingua, nobilitas, opes

» Opem

- » Opem ministrant Præsuli interdum bonam,
 » Nec pœnitenda commoda: ast mihi credite,
 » Subinde viliore sub lacernulâ est
 » Virtus latere visa, quæ pedum queat
 » Meliore dextrâ ferre, plurimum bono.
 » Illa illa Magno cum Deo propinquitas
 » Pendenda pluris, quàm sonora bractea
 » Aures & oculos destinata fallere.

Non tulit id æquè quispiam Optimatum,
 Sed olida miscens felle verba, scilicet,
 » Si nauci habendæ sunt opes & stemmata,
 » Quid obstat, inquit, quin Alexander fiet
 » Hierarcha noster, ille de vulgi foro
 » Fuliginosus ore Carbonarius?

Gregorius aurem tollit, ac omen ratus
 Scitatur, Ecquis hic Alexander fiet?
 Is fortè, reliquos inter, ad clathros erat,
 Humerosque totos celsus, vt quondam Saul,
 Sed ater, vt Vulcanius quondam Cyclops,
 Eoque vultu iure non ignobilis,
 Pupis vel ipsis cognitus, quorum horrea
 Complerat emptis sacciger carbonibus.

Vocatur intrò; mox vbi medius stetit,
 Præ se nigranti pileum gerens manu,
 Hic in cachinnos vulgus illaudabiles
 Toto irruerunt ore, nec modus fuit.
 Risere Conscripti Patres sereniùs.

Cohibens lienem solus, immoto virum
 Gregorius oculo mensus ac remensus est,
 » Caputque tacitus motitans, Non est, ait,
 » Hic cinislo, non est (mentiatur, vt lubet,
 » Carbone pictus ora) Carbonarius.

H

Hæc

Hæc inter, oculos ille defigens humo,
 Aequè moratur, quàm nihil, ludibria
 Plebisque risus improbos, ac si foret
 Grauis Lycei Peripatetici sophus,
 Vt erat; & olim dum iuuenta ferueret,
 Aurea Sophorum scita, dictaque aurea
 Validus tueri mordicus, promptus dare
 Responfa, tamquam è Tripode, fecundiffima.
 Erat & venustus ore, si quisquam fuit;
 Sed amor pudicæ mentis, horror sordium,
 Quas sæpè forma gignit, impulerat virum,
 Carbone perfonatus vt fieret foris,
 Iusâ valere patriâ, & scientiâ
 Latère iusâ funditus, radicitus
 Ad vsque tenues Alphabeti virgulas.

Vt seipsa virtus occuleret, opus hoc fuit,
 Hic labor, opifices inter atque baiulos
 Pronos nefanda facere, pronos eloqui,
 Vbi anfa sese dederit ac impunitas.
 Ne proderetur ille, neu lucem daret,
 Subijt periculum, dum è lucro superfitite,
 Aut parte mediâ pauperis ientaculi,
 Inopes adoriebatur obliquâ manu,
 Sed ne pateret, arte satagebat piâ:
 Sic latuit atris tutus in carbonibus.

Totam igitur ædem risus ille perambulans,
 Repetitus aliquam dum daret rebus moram,
 Gregorius illum seuocat; quid sit viri,
 Cogit fateri; mandat in sacrarium
 Abire, mandat & suis, vt clam omnibus
 Hunc ritè lotum, ritè compositum parent
 Pedo & tiarâ, vestibusque Antistitum.

Dumque hæc parantur, remeat in Comitibus
 Ignara rerum, luculentius dein
 Verba facit, animos addit, ut legant virum
 Rei gerendæ commodum, verè virum.
 Iamque incaluerat eloquendo Pontifex,
 Quando famulorum turba Alexandrum stitit
 Mitrà bicornem & Præsuli magno parem;
 Tantum instar olli, tanta maiestas erat,
 Stupère cuncti, præque ceteris, cui
 Exciderat ore fanna; vellet non datam;
 Deo at volente, qui bonam fecit, data est.
 Pellepida res est vulgus intuerier:
 Risum in stuporem quisque vertit illicò,
 Sociumque cubito trudit, Heus istunc viden'
 » Qui hoc manè capas inter, inter allia
 » Ientare tetro pane visus in foro est?
 » Hoc penitus (inquietabat alter) hoc erat,
 » Visum subinde quod mihi est, dum cernerem
 » Neque deierantem more nostro, nec sales
 » Vel mussitantem ludicos, tam serium,
 » Tam sanctè in Aedis angulo precabundum,
 » Tamque peragentem recta Carbonarium.
 » Post illa Thaumaturgus, En Patres, ait,
 » En ille vobis, quem supremo Numini
 » Libuit Sacrorum destinari Præsidem,
 » Quem carbo nebulâ texit hæctenus suâ.
 » Expunge laruam nunc, Alexander, tuam,
 » Mutans lacernam cyclade, pileum mitrà:
 » Inaugurare, Præsul esto; sic Deus,
 » Sic & Comani, sic ego, decernimus.
 Illi annuerunt, adprecanti, Præsuli
 Id eueniret ut benè ac feliciter.

H 2

Sed

Sed post peracta ritè sacra, dicere
 Is bona rogatus verba, dixit optima,
 Hiante plebe, Patribus laudem Deo,
 Et Thaumaturgo gratias habentibus.

Ita fit: Achates aut potentior lapis
 Aliquando turpi repperitur in luto;
 Sic & reperta est Insula in carbonibus;
 Erro, repertum est Insulâ dignum caput.

*Teuto adulter noctu rediens domum, capite
 diabolico uxori apparet & domesticis, de
 nec sacrâ confessione expiatus est.*

Lib. Apum exemp. 81.

R Idebat ore Luna formosissimo,
 Nam pridiano se imbre curiosius
 Lauerat, vt astra luce fuscaret suâ,
 Solaque choream nocte cælestem daret,
 Vidente & invidente stellarum grege.

Ecce remeabat à scelere adulter suo;
 Is Teuto, quamquam vir malus, miles bonus,
 Dumque obferatam pulsat & pulsat domum,
 Baubantque vigiles è suo canes toro,
 Proprii aduolare, & allatrare limina,
 Vxor fenestram referat, & quis ibi, rogat.

Ego ego (maritus infit) actutum fores.
 Prospectat illa, & protinus monstri videt
 Horribilis ora, & vt maritum vox sonet,
 Vt vestis etiam iuret esse ipsissimum,
 Frons alia tamen est, nasus alter & coma,
 Et oculi & aures. Proh fidem immortalium!

Exclat